

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4249/2018
18.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Вукићевић, адвокат из ..., против тужених ЈКП „Чистоћа“ Краљево и „BANCA INTESA” АД Београд, чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене „BANCA INTESA” АД Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4019/17 од 07.12.2017. године, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене „BANCA INTESA”, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4019/17 од 07.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 2832/15 од 14.03.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена „BANCA INTESA” да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете плати и то: за претрпљене физичке болове 150.000,00 динара, за претрпљен страх 120.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 250.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености 80.000,00 динара све са законском затезном каматом од 14.03.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за потраживање веће од досуђеног из става првог изреке на име накнаде нематеријалне штете и то за претрпљене физичке болове за још 100.000,00 динара, за претрпљен страх за још 80.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности још 150.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености још 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 14.03.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се тужени ЈКП „Чистоћа Краљево“, обавезе да солидарно са туженом „BANCA INTESA”, тужиљи плате на име нематеријалне штете и то за претрпљене физичке болове 250.000,00 динара, за претрпљен страх 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 400.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености 130.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 14.03.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена „BANCA INTESA” да тужиљи

на име трошкова парничног поступка плати 159.013,35 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом петим изреке, обавезана је тужила да туженом ЈКП „Чистоћа“ Краљево на име трошкова парничног поступка плати 9.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4019/17 од 07.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене „BANCA INTESA” и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 2832/15 од 14.03.2017. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Краљеву П 2832/15 од 14.03.2017. године у ставу другом изреке, тако што је 1) обавезана тужена „BANCA INTESA” да тужили на име накнаде нематеријалне штете, поред износа досуђеног ставом првим изреке пресуде Основног суда у Краљеву П 2832/15 од 14.03.2017. године плати и то: за претрпљене физичке болове још 50.000,00 динара, за претрпљен страх још 30.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности још 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 14.03.2017. године; 2) одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да суд обавезе тужену „BANCA INTESA” да јој на име накнаде нематеријалне штете, преко износа досуђеног у ставу првом изреке пресуде Основног суда у Краљеву П 2832/15 од 14.03.2017. године и износа досуђених другостепеном пресудом, плати и то: за претрпљене физичке болове још 50.000,00 динара, за претрпљен страх још 50.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености још 50.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена „BANCA INTESA” да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка плати 298.630,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Основног суда у Краљеву П 2832/15 од 14.03.2017. године остаје неизмењено.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена „BANCA INTESA” је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене „BANCA INTESA” није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на конкретне битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом из члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП због којих ревизија може да се изјави.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је ... године повређена испред пословне зграде тужене банке, на тај начин што се оклизнула на нерашчишћен снег и лед и пала на метар и по од чеоног дела зграде која је у власништву банке, на месту на коме је банка раније постојећи тротоар поплочала мермерним плочицама. Приликом повређивања тужила је задобила повреде у виду троструког прелома скочног зглоба леве ноге, што је

тешка телесна повреда. Због болова хоспитализована је године, када јој је урађен оперативни захват и отпуштена је на кућно лечење године са лонгетом. У марту 2013. године, извађен јој је један шраф и упућена на бањско лечење у трајању од 42 дана, а потом на амбулантно лечење у Специјалној болници у трајању од три недеље. Крајем јуна 2013. године је поново хоспитализована и извађен јој је остеосинтетски материјал из унутрашње и спољашње стране зглоба, да би потом поново била на рехабилитацији у трајању од шест недеља. У октобру 2013. године је поново хоспитализована и тада јој је извађен део остеосинтетског материјала, да би потом провела четири недеље у бањској болници и лечење је завршено 16.11.2015. године усаглашеним налазом и мишљењем судских вештака ортопеда и психијатра утврђено је да је тужиља трпела физичке болове нарочито јаког интензитета у трајању од око 30 минута, болове јаког интензитета у трајању од пет сати, болове средњег интензитета у трајању од 15 дана и слабог интензитета у трајању од шест месеци, те да ће болове трпети и у будућности, а код тужиље је утврђена естетска наруженост лаког степена. Услед повређивања тужиља је трпела секундарни страх јаког интензитета у трајању од око једног часа, до саопштавања природе и тежине повреде, секундарни страх средњег интензитета у трајању од око два и по месеца за време болничких лечења и ношења гипс имобилизације, а у периоду лечења у трајању од 11,5 месеци, трпела је секундарни страх слабог интензитета. Због наведеног догађаја, код тужиље се јавио стресогени психијатријски поремећај који је трајао за време лечења око 14 месеци и код тужиље је дошло до умањења животне активности од 20%.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су утврдили да је тужена банка одговорна за штету која је тужиљи проузрокована на основу члана 154. став 2. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у погледу висине досуђене накнаде штете за претрпљене физичке болове, страх, као и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности правилно налазећи да су досуђени износи накнаде нематеријалне штете одмерени уз погрешну примену материјалног права.

У конкретном случају, на основу налаза и мишљења судских вештака медицинске струке, утврђено је да је услед повређивања код тужиље дошло до умањења животне активности од 20% (усаглашен налаз судског вештака ортопеда и психијатра), да је тужиља у дужем периоду трпела физичке болове и страх који су вештаци детаљно описали, те је по оцени Врховног касационог суда, правилно другостепени суд одлучио када је тужиљи услед претрпљене повреде досуђена накнада нематеријалне штете у укупном износу од 200.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 150.000,00 динара за претрпљен страх, као и 400.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности. Приликом одлучивања о висини захтева за накнаду нематеријалне штете по наведеним видовима, другостепени суд је водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом. Тужиља је имала бројне нелагодности у току лечења, због чега је у дужем периоду трпела физичке болове и страх, а услед повређивања је код тужиље дошло до умањења животне активности 20%, те је

правилном применом члана 200. Закона о облигационим односима у вези са чланом 232. ЗПП, одређена висина накнаде нематеријалне штете.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је другостепени суд погрешно применио материјално право приликом одмеравања висине накнаде штете.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић